

06 2026

WEEKKRANT
4 FEBRUARI
JAARGANG 87
EDITIE 1157

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

SINT-MARGARETHA LICHTERVELDE

Liturgische lezingen

Zondag acht februari VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

Js 58, 7-10 Dan straalt uw licht in de duisternis

Dit stuk van Jesaja gaat over wat echte geloofspraktijk betekent. De profeet maakt duidelijk dat God niet onder de indruk is van uiterlijke vroomheid als die niet gepaard gaat met concrete zorg voor mensen.

Hij roept op om brood te delen met wie honger heeft, onderdak te bieden aan wie geen thuis heeft, kleding te geven aan wie in de kou staat, je niet af te keren van je eigen mensen

Het gaat niet om liefdadigheid als plicht, maar om een houding van verbondenheid. De profeet zegt: "Dan zal je licht doorbreken als de dageraad." Het licht waarover hij spreekt is geen beloning, maar een gevolg: wie recht doet, laat Gods licht zichtbaar worden.

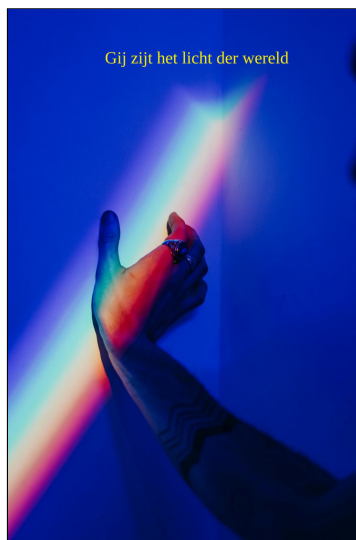
In een tijd waarin velen worstelen met eenzaamheid, armoede of onze

kerheid, klinkt Jesaja's oproep héél actueel. Hij nodigt ons uit om niet te blijven steken in woorden of goede bedoelingen, maar om nabijheid tastbaar te maken. Niet door grote daden, maar door kleine gebaren die iemand weer mens laten voelen.

Waar mensen elkaar dragen, daar breekt licht door, Gods licht.

1 Kor 2, 1-5 De wetenschap van Christus en zijn kruis

In deze brief herinnert Paulus de gemeenschap eraan hoe hij bij hen gekomen is: niet als een indrukwekkende redenaar, niet met geleerdheid of retorische flair, maar in eenvoud en kwetsbaarheid. Hij wilde dat hun geloof niet zou steunen op menselijke overtuigingskracht, maar op de kracht van Gods Geest. Paulus benadrukt dat het evangelie geen verkooppraatje is, dat geloof niet ontstaat door slimme argumenten, dat Gods kracht zichtbaar wordt waar mensen hun eigen zekerheden loslaten, dat eenvoud

(c) Afbeelding Pexels bewerkt

soms meer overtuigt dan woordenrijkdom.

Hij spreekt als iemand die weet dat echte verandering niet komt door indruk te maken, maar door ruimte te maken voor God.

In een tijd waarin we vaak denken

dat we sterk, overtuigend en professioneel moeten overkomen, legt Paulus een andere weg open. Hij nodigt ons uit om authentiek te zijn: niet perfect, maar echt. Geloof groeit niet door show, maar door getuigenis dat uit het hart komt.

God werkt door onze eenvoud heen.

Waar mensen eerlijk spreken en luisteren, daar wordt de Geest tastbaar.

Mt 5, 13-16 Gij zijt het licht der wereld

In dit evangelie volgens Matteüs spreekt Jezus zijn leerlingen rechtstreeks aan: "Jullie zijn het zout van de aarde... Jullie zijn het licht van de wereld." Het zijn geen complimenten, maar roepingsteksten. Jezus zegt niet dat we zout of licht moeten worden, maar dat we het al zijn.

Jezus nodigt uit om smaak te geven aan het leven van anderen, om bewaring en warmte te brengen waar dingen dreigen te verkillen, om licht te laten schijnen door da-

den die goed doen.

Zout werkt stil en onopvallend, licht werkt zichtbaar en open. Beide zijn nodig.

In een wereld die soms hard, luid en versnipperd aanvoelt, herinnert Jezus ons eraan dat kleine, eenvoudige daden een groot verschil maken. Een vriendelijk woord, een luisterend oor, een stap naar iemand die alleen staat. Dat zijn momenten waarop licht doorbreekt. En net zoals zout pas betekenis krijgt wanneer het zich mengt, krijgt geloof pas kracht wanneer het in het gewone leven zichtbaar wordt.

Je bent al licht, je bent al zout. Laat het dan ook zichtbaar worden.

Js: Jesaja, profeet

Kor: Brief van Paulus aan de inwoners van Korinthe

Mt: Matheus, Apostel en Evangelist

Jozeif

EVEN BEZINNEN BIJ DE VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR.

"Licht" en "zout" zijn voor elkaar...

Vorige week leerde Jezus met de zaligsprekingen zijn leerlingen hoe ze Hem moesten volgen, en het evangelie van vandaag sluit daar naadloos bij aan. 'Gij zijt het zout van de aarde en het licht van de wereld', zegt Hij. Met andere woorden, leven volgens de zaligsprekingen doe je niet voor jezelf, je familie, vrienden en kennissen, maar voor al je medemensen, voor heel de aarde, voor heel de wereld. Nederigheid, barmhartigheid, zachtheid en alle andere zaligsprekingen reiken dus veel verder dan onze directe omgeving, want wij zijn het zout van heel de aarde en het licht van heel de wereld.

We weten dat zout onmisbaar is om

smaak te geven aan onze voeding, om wegen sneeuw- en ijsvrij te maken, om voedsel te bewaren, om te zuiveren, te ontsmetten en nog zoveel meer.

We weten ook dat licht zo belangrijk is, dat we ons geen leven zonder licht meer kunnen voorstellen. Als Jezus zegt dat wij het zout van de aarde en het licht van de wereld zijn, moeten we ons dus de vraag stellen: zijn wij dat inderdaad? Geven wij inderdaad smaak aan het leven van onze medemensen, of moeten ze dat zelf maar doen? Brengen wij licht in het leven van alle mensen, dus ook van mensen die wegwijnen in eenzaamheid, radeloosheid, angst, burn-out, alco-

hol-, drugs- of gokverslaving? En brengen wij ook licht in het leven van armen, zieken, gehandicapten, gevangenen, mensen die geen uitweg meer zien? Hebben wij respect voor het milieu en voor de natuur? Spannen we ons in om het klimaat te redden van de ondergang? Of zeggen we: 'Jezus heeft makkelijk zeggen dat ik het zout van de aarde en het licht van de wereld ben. Ik zit zelf vol problemen en ik ben veel te oud of veel te jong om daaraan mee te doen.' En misschien klopt dat voor sommigen onder ons, maar dat mag niet beletten dat we toch ons best doen om zout en licht te zijn, en het mag er zeker niet toe leiden dat we de duisternis van onze miserie afwen-

telen op onze medemensen. Misschien zeggen we ook: Wat stellen wij, christenen, nog voor? We zijn maar een klein groepje.

Hoe kunnen we dan zout en licht van heel de aarde en heel de wereld zijn? Maar moet er veel zout zijn om smaak te geven aan wat we eten? En moet er echt veel licht zijn? Zelfs een glimwormpje geeft genoeg licht om zichtbaar te zijn. Ook hieromtrent is Jezus trouwens heel duidelijk: 'Waarmee moet men zouten als het zout zijn kracht verliest?', vraagt Hij. En ook: 'Zet de lamp niet onder de korenmaat.' Hij zegt dus niet dat er veel zout en veel lampen moeten zijn. Een beetje is genoeg, en dat beetje kunnen wij

zijn als we er zijn voor God en voor onze medemensen.

Dat komt ook duidelijk tot uiting in de eerste lezing. De Joden komen pas terug uit jarenlange Babylonische ballingschap. Ze hebben hun geloof voor een stuk verloren, zijn halve heidenen geworden en zijn op zoek naar een houvast dat weer zin kan geven aan hun leven. Dat vinden ze als ze leven voor God en voor hun medemensen, zegt de profeet Jesaja, want dan zal het licht van God over hen stralen en zullen ze genezing vinden.

(lees verder op blz. 3)